

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЮГОСЛАВІЇ

Христос воскрес!

З деселіч часом вольконоїчих дзвонах витало Вас, браца Русини; Вашо «Руски Новини» і радошне кличу «Христос воскрес!»

Нініка, Христос шимері надваддала, мене сід трубу одвател, спати и по-вонюсни стану зос трубу. У спати іша спосій Машери, яя ще застражним учсяком и радосц им приноши. Кожи шимерци — вона надваддава, яктош шимерци шимерцу надваддали.

На чудахи хірвох надваддані триханала до нас несена дзвіз зос святого хреста іменем Христоса Спасителя. Тут розці воскресли глаши нам лашка. Кажда лашка, кожди кисть, кожда несна воскресна і часы, а найбільші глас воскресних сиюнох, по зос турецьким нашим церквам звонють радосну пістку по нашим варах.

И цисто восенє мушки буці кожде птицьмісце руске шерцю. Бо и ми Христово джері, и за ышае Вам воскрес, и ю, отворел дзвери красного раю. Ясно припіна небесним шнєтром арага на-ко жиота. И тото шретло не може приці ніяка жемска брига, ніяка тілеса терха. Бо ми дзєци Божо и Христос нас родзял за небо. Там наш циль обрачме нашо очи, шицки своїми и жаданя. Швет нам може вжав-

шицко, але тога красного, вичного чи-лю не!

У тим радісним и воскресним часу приходза до Вас Вашо «Руски Новини» зос цілім жаданьем: Щепіліва и весела наї Вашоудзе Велька Ноц! Славни, воскресний Христос наї Вашим прине-ше шицко добро до Ваших хижох, до Ваших фамеліях. А мир и радосц души наї Вам да за наші жиоти.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ЦО О НАС ПИШУ ДРУГИ

Велькоукраїнські новини «Неділя» вое львова пріпісли пельку статтю панам історіє в о наших народко-просвітніх амакаю, хотіту превозіти, да написи лінгітії лігати, що думаки, и нас цени и як багра на нас наш браца Галичина. Клінсан толю стало зовнішні українські писатели Амангель Курдіцник.

Приходза до нас до Редакції новини, ко-унадсову маю два слова «Руски Новини», да тим «За Русинюх у кральовину Юго-Вінчі» не велики блоки.

Хто отвірі тіті новини и сде их читай, то добре жарківань. (Даліш ще наводзи виж як зос старт у 12. ч. «Р. Новинах» «Партия над Европу», да Українци у Галичині, якім лінгітом чи белведуруме и пітлеме). Жаке пешеди изу далі шарик «Найваж-ші новини», статті «Рохкіца Гареса Шевченко».

и другі. И вже від пріпіле читаю тоги новини, а звірека рубореву. З наших вішалок шефцо почина жибдеге гін.

Так у Пінскоренюх, дзе тоби нехана ві-ходзя, и Бачкей біз тікш шерца. Шерца братох Україньюх зос Бачкей, чиі орган су «Руски Новини».

Міжодія «Руски Новини» уж 13. році ѿ 1924 року. Вішалка була супльба тих інвестицій яловікіх яловікіх, того зоднітєя совітським іні-форжатора бачкансій Україньюх. У 1930. році вони престали бути за Віс-іні-міжоді-дії. У 1931. році об'єднали їх у Пінскорен-юх, зе их їхал ўсіх руках чеїті ор-дизатор и добри редактор, Михайло Фірек. Там віхедаа вони до лівака, постійно будза-

Писня стражарож

(Легенда).

Не привідзене, не сірвадзія
Очи нам нашо помиліта.
А пвётлосц ясна, швейлосц баска
Цеплоту раныу розшищела.

Уважно службу ми вершлы.
Намісник царов цо розказац
Свято, совисно ми сполніли
Розказ нам волью нашу заслані.

Всц занемети ми од страху
Прэд нами стануть човек з хреста
Одруніе — гвардія — думку відчу
И назіре кашічки свойо места
И дадзім поміще цілон мира

С. САЛАМІЧА

Барому, санджосц, волак до сірвадзія и
пісцідзія и тримаю штуку наїу бачкансій коло-
нія у аязі в напу оцовішну — Україну.

«Руски Новини» якодія уж 13. році. Але
Бачкес колоюм. у Бачкей наївено землі
жаке, вардія. Иде у 18. столітку почайні ше-
де Бачкей-населльвац наїв браца зос Бачкей-
башкотрих прыятла плодна жем меды ду-
вайх и Тису, цо ще службове воля Бачкя, в
еї жительство (явишкя 590.000) в сербске, хор-
ватске, мадярске и немецке.

Прошли, почали жиц. Отвардніти у
нужди, хотра прыціла южну стражу Корнатож,
твардозланіли до рукох плут. Цудав, ше жадае
чудоали, як мож телью робіц. И як мож
тэлью любад жем? Як мож исці жа волью раз-
на 3 годзін, а врадац те в полі за 9?

Але Українец вше любел жем. На вінниць-
канських прерівках, у бразилійских прерівках,
у сабібрской тундрі, юго жулі вірадам, він-
говля багатро чарюючому и прымуренам
странішах да зною з цюштовашком халат Ат-
(у Бачкей) які сама родзяла. Віросіві
яли вілады з церквами, як да су живи прыно-
шена зос старей оцовішни, вірэснууз «Руски
Крестур» — пітредок цалей колоюці. Вардак
івакі, брацтва, дружтва. Українец твардоз-
ланіл прадлоискі віри, народносці, обича-
йох, так твардоз, як що розігравал на сініх
жежі, абсцідні та фалат по фалат. Навік у
Бачкей українські колоюсті багаты люди. Вс-
тавдове по маю по 50 и 100-ютры, а у Гайду-
ківські течінки можу ти в піма рівнац твой-
діям. Навікі.

Майдре, тіхі сіні травиц у Европі,
котрі бі од кождого сцелі даціо заграбінані
корін-мирно-патрію, як ще 30-тисачна болгарія.

На Вельку Ноц.

Чи любице радосі — любице пасяю, любице живот, любице шинко по добре и красе?

Придаце зең настка до церкви... Там найдаце силу капреможну, котра ви ѿдклип тиражко, че вас обтерховало. Слюзанце вельку правцу, же ше наш живот не скончава остатком одихом наших первох. Увидавите, яки морни темель, на котрой стоби наша вира: наш царь на другим швеце. Будаце чувствовал, же воскреселс нашого Учителя наймощнейши до ваз нашого будущого воскресения. Увидавите, же Церквя наша установа радици, жрило добро-ти, скарбница ласкох. Увидавите, же у ней тепло снаги, же живот ощарти на вай, ест начаток раю, сиюю душу.

З вами буду у Церкви спивац столітия, з вами же буду ходиць миллионы. У письмох старих одусце побежносц, чо усадаека у кореню души, будаце вие радовиць як днєци, будаце участнici вільськї велькай драми, хотраше звернела з побиду над імперцу и бій жадлом.

Будаце як перши хрестяне з перших днів Церкви. Будаце чисти як и вони до булк, Будаце розсаміди велькай ідеї, ідеї бескорівності. Борци будаце проци зла. Стараць же будаце, да живот полегуваше своїм близінам.

Приєснути залі ше давлагнане, насмучених кощешине ше, розчарованки пощеніце ше а на-дію. Богослуження воскресни аробя па нас чудесни вплив.

Будаце днєци церкви, браца, постанаце жедан собу. Будаце ше медак собу любиш я любиць будаце тулу людю, котра вас привеске до наших крайох, до нового швета. До швета струка шветлосни и беконечного щесна.

Приєснути залі ше церкви...

С. САЛАМОН.

Потреба и вредносц роботи.

Вишасть у природи видимые рушаше и пременки. Пошате жига чим видзе: южки днєци місяця свою фурму зех не дозрея.

Исто то видимые при животинях. И вони не мирюю. Природа их приижига, да голем тельце робя, же би ше могли отримаць, ёгда себе набави храну за свой живот.

У тиха погладу в чловека на вай, инишки способ створили. И вони сталено роби. То ше показує уж у дзенстві кец ше днєци почне рушаць, обращаць, як далей у вінзякіх біяскох:

Душевна робота исто ше указує уж у дзенстві, як вона в чиге прости и слаба, зос сталым кіжбаньем може не спасць на тельце, же чловек у свой здрасы може исклікуць вельку душевну мор.

През довольного рушаха я работи члівек постане ленівік, а здраве му ослабіе. То исто будае и зас ронумом, котры през работи постане мертві в исинисобі.

Існівство, недабалосць за работу управасці и найважкіше богатство, а вредна робота створи новы капитали, економіка смоцію людзюх, надавае худобство. У таєм даме, зос ше вредна робота пронадаць, шицки потребі ше паміри, рабівнік запблолітвы ылада и у чим живот слацкі и мили.

Вредны работнік у сваеі добрей работи ужина, іспіти ше у ней.

Пршою работніка и баржай попітую, а такі работнікі не леж у своім валаце, але ж юндам ма вектагу часці и зовир.

Леніві членік траци своёві време па раздумоваші о шицкам тім, чо в не здатильне и не ясніе. Зато ленівості найвесційрай походы чловеска па подзах драгах, як по хвручані мясо, луксус и крадва.

Істория нам доказаюе, же и найважкіи державы прешадані прето, же вік житела тих державах ёс запади за работу, постане пади и посубені. То нам найлепшіе доказаюе препаси римской держави.

Кед чловек він не робя и душа му постане цемна, ограничена и худобна. Ест и таких виколочаных людзюх, че по звершенніх

школох ужно слібо робя, далей же на учэзіи наученого велько вокаўвали в маліх робі. През статской работи и найвесційши препадавю. Познага ві, же найскаванійши омісія, учесні жудерані и аникаходзітель було лайвреднайшай работы.

Душевны работнік з помоцу тілесе може створыць подземны габаньем, крізяжі подводных ладі, телеграфы, тэлефоны, ракеты, прэйт котрых зуме, башеду на таскіні калькітеры — а и другі ўніверсітаки чуда. Лем вось в дву работу постали красныя здания, ведзеныя роши, ладі, тунели, кішелькі саврэменні житіи.

През работи, зос котру створыже ѿ шицка то, чо нам за живот потребно, сі стоянне чловека было бы невозможна. Кажды фальток хлеба и кажду стеклу, котры падають звесь потребна, створыла работы.

Хос сваю работу и длами людзя-вокарію свою вредносці и сваю піерю, свою церніе восці и волю за надмадані чужкосюх работы.

Вредносці каждого чловека найлепшіе найточнейші можеме ірещэні по його дзе-а не по його беспеди. Работа и тіла чловека дзяліце и існівіе беспедую, бо єу видліві. Но візіду дароза іншамя чим ступіме до білівіа и прекрічыме ораг його жыці.

През доцітвінія можеме упазыці вівалкі, вілен край а жаду державу, шицко доброе попатриме у драже кадзів прешаді. Дораз-анджіе чи тут народ працішні або не; чи в научені на эспіш-жыці и работу, або не.

Так тиж шицки землянски, жасторы и тартовска вироби самі наядніші біліт и понукую ше ях солідна, добра роби, збор пронінім. случаю одбываю купцох.

Не вреда віч зеі найкрасіи слова: о трубы добріх длох, о юніх злужносюх біднях и немовіям, кед ях ішым на рэгамо, а можеме.

Найвесція часці швета приезжава Христу науку, кояра нас научуе па любові тут більшому, па малосердце тут більшам, па пра-носці и пребачована, але баро велько христох баш пречіплю юшкі жыво, то зос дыс-світка доказаю.

Женідба.

(Комедия у двух ділох).

Написал М. Гоголь. Предложил М. Ковач.

Яна 8.

Подколески и Текла.

Подк.: О, вітая, вітая Текла Ивановна. Но, во, як вежні карсель, шедні та прі-поведай. Но, так, як же, як? Як вай меню: Мелана?

Текла: Агафія Тихоновца.

Подк.: Гей, гей, Агафія Тихоновца и бязовно-дняка штэрсац рочна дамака.

Текла: Та то уж не, не так, то ёс' кей ше ожэніце та кажди днєци, будаце хва-зи и благоцарц.

Подк.: Та ти брешеш Текло Ивановна.

Текла: Устарела сом ше добродію мой, да бреш-шэм: лес брешеш.

Подк.: А тад, тад, ... Почай в початку...

Текла: Тад: мурошана хижка у Московскай час-цы, на два штоки и кратны. масток приношак: тарговец в жуку, за дутин плацы седемсто рублі; ліквіна карчма приношак тиж красны масток; два дре-вёны крідланы на боках, адне ванком пре-дече, а друге на мурошакі тэмлю обідва приношак по штиристо рублі роч-но. Ище и заграду од віборскаго боку маю. Пред три рокі, мал ю бащован роз аренду за капусту, а такі трэбаби

чловек, ай канку ві не лігнул, а трох синох-мал: двух я жайсіл уж, а трэці гвари иші млади, та най дакус с пошё-дзяя у дутыну, же ба тарговина ляжчай-ше юпіда.

Подк.: Але вона сіма, вона сіма, як?

Текла: Як цукер! Была червіска, як крев а млеком... Сладесці та же ай выловесці не ёсю... Уж вік будаце по тім за-довольнік поталь (указуе на гарко) то вест и прыватльовік и велріятльовік по-весце: «Ай, да Текло Ивановна здраўва буде».

Подк.: А ёсда с це штабофицірска?

Текла: Тарговца з дробеківу Ѹзюка. Але така, же бк ше я генерал такей не ватяні-бец. О тарговіх ай слухац на сцэ. «Міс», гвари, «аки бя то не бул муж-тон и браткі, лем вай с пан двор-які». Да така великачеса. А в нездэ-лю кед обзве красны шматы — га Христе! Были — як то щущы! Княжо-иа просте!

Подк.: Ша зато-ром ци ше я літаз, бо я на-дворня сочиніак, та претом не треба... розумяи?

Текла: Ша бяяко, як да не разумяи? Был у нас х нацворня сочиніак та эже одка-зали: не симпатичн-ям бул. Таку уж карав мал чудну, поге слові та уж скруси а на ёко таки до пінета. Цо тут робац, кел то уж, тек Бог дыл. Вони

сам не рад твах буд, але не може-би не сцігнавы така то уж Відь Бен.

Подк.: Но а окрэм тей пемаштві жыце дзе-а

Текла: Иту же ба тк яше? Од зеі неп-ліпшай.

Подк.: Та чи то найлевіла?

Текла: Иди вонч по цаліх шысце та дэліш-найдзеш.

Подк.: Предумам, презумам, мамочко. Іц-ле азі напоіотре. Мікэтубу вішаш, а за-так: я на лежаша а ти коло мін-напропроведаш.

Текла: Але эмалуй ше доброфію! Уж вид-трэци мешаці приходзім тут тебе, як ску од того ані отрошківі. Еще даиш у тей реключонта піпку, конкурса.

Подк.: А ти думаеш же женідба то рада щ скрицац: «Ей Штефан, прінені чыж-чай-чарніца на ногі и гайд». Нужно то ѕ судніц, попладумовац.

Текла: Но ти до? Кед за патріц та патріц роба, же би ше патріца. розкажі на твой патріц, та іда.

Подк.: Теряю? А ти не ёндаш як хмар. Віднім, а на пол-другія вілія ме дыл.

Текла: Прэ тебе не дыбре! Пач, на главі дно уж дэктатору шкву зласу, чы-күг та цалком я будаеш наудзін супружескі роботы. Не буду патріц мої прызвінія соннікік. Ми такіх толькіх наядзаеме, як ды не здохні на тебе.

